

MAINZI MASKARÁDÉ

*A Rajna kelmefesték, kék meg fekete és sárga.
Falak és háztetők árnya
Kúszik a gázlámpákra.*

*Pikula, flóta, cintányér, cipő- és lépcsősorfal egybe.
Arkádok alatt gyűl a nép
az álarcos menetbe.*

*Jönnek már! Cseng pata, patkó; kétfejű lovas kardot is ránt,
ördög, apácák, pojacák
tömlőből bort isznak egyaránt,*

*vasorrú bábák talicskán viscgnak, majd fel nem fordulnak,
aggály szorít gyerektorkot,
álbús bohóckönnyek csordulnak,*

*a város kacag, dob pereg, részeg medve csámcsog áfonyát,
hátsul meg ifjú katona
kigombogatja zubbonyát
s csipketenger után vágyik. Mögötte csengőt halál himbál.*

*A bajtársa tán marcona,
henceg a napfényvel a csizmán.*

*Az angyal kövér s meztelen, az ablakokban nők hasa reng,
a város kacag, dob pereg . . .
majd hirtelen csend. Hirtelen csend.*

*F. J. Schiller utcájából
kilenc férfi jön köznapi ruhában,
mankó kopog,
üres, felgombostűzött nadrágszárak lengnek,
oly furcsa, komikus a járásuk,
úton bortócsa,
a műláb megcsúszik,
fekete fában néhány vésett név:
Voronyezs, Tobruk, Krivoj Rog,
Sztálingrád, Calais, Budapest,
El Alamein és Lwów és Csensztochowa.
Ballagnak valahova.*

*A farsangolók megállnak, nap remeg a széjjelkent arcfestéken
: hátsul az ifjú katona
lábszárát tapogatja éppen,*

*apácák korpuszt fogdosnak, részeg medve szagát érzik.
Most fehér festék a Rajna.
Ha megvágod: vizet sem vérzik.*

* Karel ŠIKTANC, született 1928-ban. Nagy epikai költeményeivel írta be nevét a modern cseh irodalomba. Jelenleg a pragai „Mladá fronta” kiadó igazgatója.

ABLAKOK

Néhány ház volt akkor, ott túl a nagy hegyeken,
hol nincs visszatérés,
volt ott egy csendes zug, hol üldögélt s egyetlen
muskátlis ablakrés.

Az éjben gyantaillat szállt, meg lónyerítés,
istállólánc zörgött és sípolt a kerítés.

Tűzmadár volt az álom; repülj, keress hazát,
harangozz szárnyaddal!
Szeretnék derék férjet, külvárosi szobát,
hol függönyt szel a dal
és pólyás fiút altat: nyugodj kicsi szentem,
hol gramofon nyikorog egy kicsit rekedten.

Elszállt a tűzmadár . . . isten veled kis ablak,
menyasszony vagyok már,
neonfények között a szívem mélyén hagylak.
Városba szállj madár!
A szoba ugyan kicsi, de csak hárman leszünk,
ablakra csipke helyett pelenkákat teszünk.

Már ilyen az élet. Itt hozzáad, ott elvesz
s az évek szaladnak.
A férjed szerelmét, akárhogy is tervezz,
nem őrzöd magadnak . . .
Kicsi szobában alszik a bátor fiúcska.
Ablakon lepedő, vitorlának is ócska.

S a mama miként régen, az ablak mögött ül.
Tán visszatér a kép . . .
Kávéházi asztalnál és nem is egyedül:
más fizet feketét.
Körül annyi a szempár s mind hív: gyere szentem . . .
Gramofon is nyikorog. Egy kicsit rekedten.

KOVÁCS-FARSKY VLADIMIR fordítása

ÚJ MŰFAJ PRÓBÁJA

MONOSZLÓY M. DEZSŐ: A VILLAMOS ALATT

Monoszlóy neve a hazai olvasóközönség előtt kevésbé ismert, jöllehet írói kö-
rökben számon tartják. A Pozsonyban élő író számos fordítása mellett három
verskötettel jelentkezett eddig a csehszlovákiai magyar nyelvű könyvkiadásban, de
nem zárkózott a műfaj keretei közé. Folyóiratokban, lapokban megjelent prózáit
azonban ez alkalommal gyűjtötte először könyvbe.

Ha valamennyi írás is nyomdafestéket látott már, mindazonáltal többet nyújt
és többet is mond az íróról egy kötet. A rövid történetek hasonulnak és elkülö-
nülnek, ciklusokba csoportosítja őket a szerző. Nyilvánvaló egy-egy ciklus írásai
között a rokonság. Némelyekben — mint a *Szűzi és a matrózok* vagy az *Élet
Mihály három szerencséje* — ugyanazok a szereplők vonulnak végig, másokat csak
a témakör rokonít. A legkorábbi történetek a ponyvákra emlékeztetnek hasonló
szereplők, környezetük és eseményeik s főleg a kedélyes, felszínen maradó elbe-
szélésmód miatt, bár keresi bennük azokat az ütközési pontokat, melyeken a kör-